

GERECHTSHOF AMSTERDAM
Zesde Enkelvoudige Belastingkamer.

1. Het geding.

Op 19 januari 1984 is ter griffie van het Gerechtshof ingekomen een beroepschrift van X te Z (belanghebbende), ingediend door Mr. W te Y (gemachtigde), gericht tegen de door de inspecteur der directe belastingen te V met dagtekening 14 december 1983 aan belanghebbende opgelegde navorderingsaanslag met verhoging in de inkomstenbelasting voor het jaar 1978 en het daarbij genomen besluit de toegepaste verhoging niet volledig kwijt te schelden.

Tot de stukken behoren voorts:

- het verzoogschrift met bijlagen;
- de ter zitting van 8 november 1984 namens belanghebbende voorgedragen en in afschrift overgelegde pleitnota;
- de ter zitting van 8 november 1984 door de inspecteur overgelegde brief d.d. 20 juni 1984 met bijlage van de gemachtigde aan de inspecteur, de reactie op genoemde brief door de controlerend ambtenaar, A alsmede gedeelten uit een verslag d.d. 7 september 1983, ter inspectie opgemaakt naar aanleiding van een bij belanghebbende ingestelde controle;
- de ter zitting van 7 december 1984 namens belanghebbende voorgedragen en in afschrift overgelegde pleitnota alsmede de toen door de inspecteur voorgedragen en in afschrift overgelegde pleitnota, bestaande uit de brieven d.d. 21 november en 7 december 1984 van de inspecteur.

Van voormelde stukken geldt de inhoud voorzover nodig als hier opgenomen. De wederpartij is in de gelegenheid gesteld van de overgelegde stukken kennis te nemen en zich er over uit te laten.

Ter zittingen van 8 november en 7 december 1984 zijn gehoord de gemachtigde van belanghebbende, tot bijstand vergezeld van B, alsmede de inspecteur.

Bij de bestreden navorderingsaanslag is de oorspronkelijk naar een belastbaar inkomen van de man van f 33.484,-- en van de vrouw van f 4.735,-- opgelegde aanslag verhoogd uitgaande van een belastbaar inkomen van de man van f 40.449,-- en van de vrouw van f 4.735,--. De navorderingsaanslag is opgelegd met verhoging, van welke verhoging 50% is kwijtgescholden.

Belanghebbende is tijdig in beroep gekomen aanvoerende primair dat de navorderingsaanslag vernietigd dient te worden en subsidiair dat de toegepaste verhoging dient te vervallen.

De inspecteur heeft geconcludeerd tot handhaving van de navorderingsaanslag en de daarbij toegepaste verhoging.

2. De feiten.

Belanghebbende is visverkoper; van dinsdag tot en met donderdag vent hij met vis, op vrijdag en zaterdag staat hij er mee op de markt. Alleen op zaterdag wordt "warm bakken" vis verkocht, op de overige dagen enkel "koud bakken" vis. Belanghebbendes bedrijf heeft een geringe omvang; de bedrijfsmiddelen bestaan uit een auto, een bakwagen, een snelweger en een visbakfornuis.

Bij de aangifte behoren door het administratiekantoor B te Z opgemaakte jaarstukken.

Aan het slot ervan staat vermeld:

"Verkopen zijn berekend door middel van een opslagpercentage. Uitwerking is verder geschied door gegevens die cliënt ons heeft verstrekt."

3. Het geschil.

In geschil is primair of het voor navordering vereiste nieuwe feit ontbreekt, zoals belanghebbende verdedigt en de inspecteur ontkent, en subsidiair of, indien het Hof navordering geoorloofd acht, de toegepaste verhoging dient te vervallen, zoals belanghebbende bepleit maar de inspecteur verwerpt.

4. De standpunten van partijen.

Voor de standpunten van partijen wordt verwezen naar de stukken van het geding. Ter zittingen van 8 november en van 7 december 1984 zijn partijen hierbij gebleven.

Desgevraagd heeft de gemachtigde nog opgemerkt dat het uit de aangifte blijkende hogere brutowinstpercentage in een later jaar, 1980, zijns inziens evenmin een nieuw feit kan opleveren.

5. De beoordeling van het geschil.

Blijkens de bij de aangifte over het onderhavige jaar behorende jaarstukken zijn diverse onkosten op min of meer ronde bedragen bepaald en sluit de privé-specificatie met een bedrag van f 26.000,-- - voor 1979 luidt dit bedrag f 26.520,--. Voorts wordt, zoals vermeld onder 2., aan het slot van genoemde jaarstukken opgemerkt dat de verkopen zijn berekend door middel van een opslagpercentage. Niet is vermeld hoe dit opslagpercentage is berekend. De bedragen van de verkopen zijn kennelijk afgerond.

De aangifte roept aldus het beeld op van een winstbepaling die niet gebaseerd is op een enigszins nauwkeurige boekhouding, maar berust op een ruwe benadering, dan wel schatting, dan wel op een vermogensvergelijking met schatting van het bedrag voor onbenoemde privé-uitgaven. Zo er al sprake is van een berekening op basis van een opslagpercentage, is dit kennelijk afgestemd op een bepaald bedrag voor deze onbenoemde privé-uitgaven. Het feit dat aan de toepassing van het opslagpercentage geen of weinig betekenis kan worden gehecht, bleek dus reeds uit de aangifte.

Naar aanleiding van een bij belanghebbende op 11 juli 1983 ingestelde controle is, zo stelt de inspecteur, gebleken dat de verkoopopbrengst niet door middel van een opslagpercentage is berekend, niet alle inkoopfacturen aanwezig zijn en belanghebbende geen kasboek in de gangbare betekenis van het woord bijhoudt.

Nog daargelaten dat de door de inspecteur gestelde maar namens belanghebbende betwiste omstandigheden, afgezien van het gestelde omtrent het opslagpercentage, niet voldoende aannemelijk zijn gemaakt, leveren deze, naar het oordeel van het Hof, in de zich hier overigens voordoende omstandigheden niet het nieuwe feit dat navordering kan rechtvaardigen. Het gelijk is derhalve aan belanghebbende.

6. De beslissing.

Het Hof vernietigt de bestreden navorderingsaanslag.

Aldus gedaan op verzoek van de inspecteur ter vervanging van de mondelinge uitspraak van 12 december 1984 in raadkamer van 17 april 1985 door Mr. Rensema, lid van voormelde kamer, in tegenwoordigheid van Mr. Pechler als griffier.

Pechler

Rensema

AANGETEKEND VERZONDEN

6 MEI 1985

AAN PARTIJEN.